Ч. 167. Четвер 10 серпня (28 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Нове політичне сторонництво. — Справа ческо-німецкого порозуміня. — З анґлійского парляменту. — Чорногорский голос про становище Чорногори в часі альбаньскої ворохобні. — Був. шах в Перси́ї.

У Відни — як доносять тамошні часописи — приготовлює ся заснованє нового політичного сторонництва, котре має носити назву „Велико-австрийска патриотична ліґа“. Та орґанізация мала би виступати яко безпартийне виборче товариство католицке і мала би на цілі підпирали відповідних католицких кандидатів, як також сотворити независиму католицку прасу. Крім того цілию згаданої орґанізациї було би контрольованє діяльности католицких послів в парляменті. Не було би єї наміром поборюванє сторонництва християньско-суспільного і взагалі задержала би краску безпартийну як політичний орґан католицкого населеня, однако глядала би звязи з австрийским епископатом. Мають бути отже заснованi краєві секретарияти Ліґи між всіми 8 народами Австриї, отже також в Галичині для Поляків і Русинів.

Віденьский секретарият займесь вже в осени виборами до віденьскої ради міскої.

Ческі консерватисти заявили в Vaterland-ї, що не задумують виступати з ініциятивою в справі угодових переговорів. Narodni Listy кажуть на те, що та їх заява певно виходить з якогось їх порозуміня з президентом міністрів. Віддана консерватистам праса заперечує сей здогад, кажучи, що бар. Ґавч був лише пізнійше повідомлений про се рішенє, а ніяк на него не впливав. Властивою причиною такого становища консерватистів є та обставина, що в давнійших переговорах радикальні ческі круги закидали їм, що своїм посередництвом они більше помагають Німцям, як Чехам. Тому тепер держать ся в резерві. В справі угоди пише радикальне ческе Slovo, що угодові конференциї не повинні обмежати ся на Чехію, але мають обняти також Мораву і Шлезк. Для приготовленя угодових конференций має відбути ся спільна конференция послів з усіх тих країв. Union виступає досить остро против бар. Ґавча, закидаючи єму, що хоче сотворити в парляменті більшість двох третин перед доведенєм до заключеня ческо-німецкої угоди. Таксамо поступав бар. Бінерт, замічає Union, і допровадив до власного упадку, а коли бар. Ґавч не має инших способів і доріг як бар. Бінерт, то і вислідів ліпших не осягне.

На послідним засіданю анґлійскої палати громад деп. Масон (ліберал) запитав правительство, чи Анґлія, як одна з найбільших держав, котрі підписали договор в Альжесірас, не уважає вказаним в цїли усуненя всїх перепон для торговлї і кредиту, скликанє нової конференциї в марокканьскій справі. Секретар Ґре відповів, що бажає, що деп. Масон вдоволив ся заявою, яку в тій справі зложив вже Аскіт. Анґлійский консервативний посол Равленд Авнт вніс в палаті громад таку інтерпеляцию: Чи премієрови відомо, що президент нововибраної австрийскої палати послів, радить своїм землякам, щоби получили ся з Італїєю і Франциєю в цїли зломаня могучости Великої Британїї? І чи премієр схоче застановити ся над тим, чи не було би вказаним скликати до Гаґи нову мирову конференцию, котра би тим воєнничим керманичам Австриї влила трохи мирових засад? Секретар Ґре відповів: Я бачив звіт з сеї бесіди, а коли звіт правдивий, то бесідника зле поінформували. Не бачу причини скликаня конференциї внаслїдок таких бесїд, бо нїколи не були би ми без конференциї. На запит Бальфура про реченець, в котрім предложено королеви просьбу о покликанє нових членів висшої палати, Аскіт відповів, що просьбу о покликанє нових членів висшої палати предложив королеви в хвили, коли льорди поробили внесеня що до зміни парляментарного білю. Просьбу принято. Між королем а міністрами відбули ся довірочні конференциї. Про сю справу скаже бесїдник дещо в часї дискусиї. Бальфур робить внесенє о удїленє кабінетови заяви недовіря, бо міністри надужили сво-

7)

В найбільшім містї на сьвітї.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

9. Вандруюче місто.

В десятім роцї свого житя виліз Том Брукс на трепету, щоби там забрати воронам яйця з гнїзда. Коли злазив, зломила ся під ним надїгнила гиляка; яйця попадали між кропиву і нїчо їм не стало ся а Том впав на граничний камінь і зломив ногу. Коли встав з постелї недуги, мусїв ходити на кулях. Задля того й не сповнила ся обіцянка єго батька, що возьме єго колись з собою до Льондону; бо й як хлопчище на кулях дав би собі раду серед такої глоти! Коли було вийти по розїздженій дорозї, що ішла попри хутір єго батька, аж на вершок горбка, то поза полями, пасовисками і корчами видко було широке, сїре море з якимись застиглими филями, з котрих сторчали невиразно розбитки якихсь величезних кораблїв; коли же було красне вереми, то можна було розпізнати комини, церковні вежі і банї. Ночию піднималась понад тим блїда, червонава луна на небі а після того як вітер розігнав мраку, понад луками сьвітили ся малесенькі жовті точечки.

То був Льондон. Том не був там ще нїколи. З міст знав він лиш Кавгіль, що було в противнім напрямі віддалене доброї чверть години від посїлости єго батька. У Тома не було другого такого міста як Кавгіль, а особливо такого двора обведеного парком, котрого властитель приїздив иноді каритою і чотирма кіньми з Льондону, не було других таких крамів, як тих кілька при головній улици, котрі зі своїми порохом присїлими цукорками, своїми приборами до вудки, пукавками і старими книжками з пригодами видавали ся єму невичерпаними складами торговельними. А поправдї було собі Кавгіль лиш тихе дрімуче місточко; жителї єго інтересувались дуже тим, кілько їх сусїди платять за мясо і за білє, та шептали один другому до уха про пиянство і руїну, скоро котрийсь з горожан посидїв собі чверть години довше в шинку або господї.

З часом побудували в Кавгіль дворець зелїзничий. В суботу по полудни або в недїлю приїздили прогульковцї з Льондону, що обривали цьвіт на корчах, глодах та ловили в потоцї хусточками рибу; під місточком побудовано малі двірки. Томів батько, що давнійше займав ся головно годівлею худоби, продав часть свого ґрунту і взяв ся лиш до управи городовини, садовини і цьвітів, бо то виплачувало ся єму знаменито, коли число віль ставало щораз більше та й вимоги жителїв місточка Кавгіль робили ся щораз більші, а до того ще й вивіз до столицї був легкий.

Кавгільцї їздили тепер частїйше до Льондону, хоч їх не змушували до того інтереси а погляди їх ставали ширші; Том, що жваво і пильно штигулькав в городї, сидїв дома. Зразу встидав ся того, що єго ровесники насьміхали ся з него, коли він випитував їх про загально звістні річи в Льондонї; коли же прийшов до лїт, замість встидати ся, став гордий. Чим більше Кавгільцї робили з себе людий з великого міста, тим більше держав ся він старих звичаїв.

Одного разу — старий Брукс вже був помер а Том став властителем ґаздівства — одержали були єго грушки на виставі овочів в Кавгіль першу нагороду. Коли властитель двора, що був покровителем вистави, назвав єго чоловіком зі старих добрих часів та зазначив виразно, що він позіставав завсїгди вірний батьківскій ниві і не був нїколи в Льондонї, тодї Том придумав собі звичай, що де лиш дало ся, зачинав свою бесїду словами: „Я нїколи ще в моїм житю не ходив до Льондону, але...“

Вид з горба поволи змінив ся. Де давнїйше були луки, там поблискував тепер лупок. На місце старої сїльскої хати, що стояла в тїни старого дуба, а котрої червона криша виглядала серед образу околицї мов грудка ляку, розсїв ся ґазовий резервоар. Ночию видко було виразнїйше сьвітла серед темноти і можна було розріжнити поодинокі ряди домів вздовж улиць. Та й Кавгіль розростало ся завзято. Мало вже два двірцї та й значне число

го права, як дорадників корони і стануди в суперечности до основ конституциї. Палата відкинула 365 голосами против 246 внесене Бальфура.

Чорногорский урядовий дневник „Глас Црногорца" обговорюючи уступки, уділені Малісорам, котрих поворот домів — як звістно — вже розпочав ся, стверджує, що Чорногора в кровавій драмі Малісорів відограла важну, але чесну ролю, даючи приют Малісорам. Чорногора від першої хвилї старала ся звернути на дипльоматичний шлях домаганя Малісорів і бажала удержаня мира над границею. Словом Чорногора здобула собі признане за своє поведене не лише в Альбанії і Туреччині, але й в цілій Европі. Подана дневниками заграничпа вістка, немов би Чорногора жадала грошевого відшкодованя за приют даний Малісорам, неправдива. Чорногора дала Малісорам гостинність, а хоч она є убогим краєм, то однако за свою гостинність не вимагає грошевої заплати.

З Астрабаду доносять, що онogди в ночи войска бувшого шаха під проводом Сердар-Асада займили по кровавій борбі місцевість Дамґаг, віддалену о 6 днів дороги від Тегерану. Міста боронили правительственні войска. Супротив рівної чисельної сили противників, а при ліпшім уоруженю правительственних войск, побіда та означає величезний успіх для бувшого шаха і причинила ся незвичайно до піднесеня духа серед єго приклонників.

Як доносить з Петербурга „Deutsche Ztg.", задумує перске правительство запротестувати у европейских держав против наїзду б. шаха і числять при тім на сильну піддору Анґлії.

Новинки.

Львів, 9 серпня 1911.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував вахмайстра жандармериї Волод. Гавриньского канцелїстом для Підкаменя.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс офіциялів канцелярийних Ад. Гохенберґа і Юл. Івановича з Залозець до Підкаменя.

— **Стипендиї на наукові подорожі.** П. Міністер просьвіти надав на лїтний піврік шкільного року 1911/12 (включно з вакацийними місяцями) стипендиї на наукові подорожі до Італії і Греції: дрови Вікторови Осецкому, проф. III гімназиї у Львові; Волод. Дикому, проф. руської гімназиї в Перемишли і дрови Альоїзови Лебутонови, проф. II гімназиї в Чернівцях.

— **Пригода на зелїзници.** В наслїдок великої зливи вода підмила шлях зелїзничий межи Яновом а Лелюховом, в наслїдок чого вискочила вчера із шин машина і ваґон службовий поїзду мішаного ч. 3254, причім ніхто ані з персоналу службового ані з подорожних не потерпів нічого. Перешкода буде ще нинї усунена.

— **Вправи краєвої оборони.** Львівский маґістрат оповіщує: Згідно з рескриптом Намістництва повідомляє ся, що для сегорічних войскових вправ краєвої оборони в другім періоді визначено для львівского териториялького округа кр. оборони такі речинці: дня 23 с. м. для піших полків кр. оборони; а дня 21 с. м. для 1 п. уланів кр. оборони. Яко речинець розвбороєня визначено для всіх войскових корпусів день 19 вересня с. р.

— **12-лїтний убийник.** В чернигівскій ґубернії в селї Поворонск 12-лїтний Петро Кембов убив сокирою власного батька, коли сей спав. Довершивши злочину Петро закопав батькового трупа в ямі і затер слїди убийства. Доперва на другий день признав ся до убийства перед матерію. Малолїтний злочинець подав, що убив батька в злости за те, що его часто бив.

— **Житє за 60 К.** Перед кількома днями позбавив себе житя через повішене Іван Савка, сторож ремісничого тов. "Приязнь". Причиною самоубийства було здефравдоване 60 К, котрі Савка програв в карти.

— **Львівскі злодії і розбишаки** зачинають вже на добре непокоїти місто. Тепер вибрали собі головно такі помешканя, що стоять замкнені, бо властителї їх виїхали на село або де до купелїв. Так обікрали они помешканє ґр. Скарбка, проф. Лісіньского, артиста-маляра Павча і проф. Рафаловского. Якої наробили шкоди всїм тим пошкодованим, годі знати, бо нїкого з властителїв не було дома. — Сеї ночи допустили ся мабуть чи такі не тоті самі злодії нової крадежи при ул. Длуґоша і убили сторожа, котрий пустив ся за ними в погоню, а другого чоловіка тяжко зранили.

— **Дрібні вісти.** Господиня з Мавкович К. Михайличко, зложила на поліциї полярес в сумою 19 К 2 с., котрі забув хтось на єї возі, коли купував у неї за городецкою рогачкою. — П. Анна Вітковска згубила книжочку каси ощадности на 400 К. — С. Кранцови вкрадено товар вартости 150 К полишений хвилево перед склепом. — Намістництво дозволило на вилучене місцевости Слобідка болшовецка з округа гр. кат. парохії в Болшеві, а прилучене до гр. к. парохії в Болшівцях. — Сими днями помер в Петербурзї 92-лїтний жебрак, котрий цїлий свій маєток, що виносив 27.000 рублїв, записав пани, котра постійно і від давна давала єму милостиню. — Намістництво запрезентувало о. Ст. Стасїньского на опорожнену римокат. парохію в Болехові. — В Гусятині посьвячено і отворено на днях фабрику сталевих пер. — З Тифлїсу доносять, що підчас розкопів в ріцї Бенїшеві відкрито гріб, який походить з 12-го столїтя перед Христом. — В Станиславові завалила ся часть горїшного поверха дому, де находить ся каварня „Габсбург". — В Чижинах під Краковом убив волоцюга Ян Боліґлова робітника Вибура социялїстичного аґітатора з особистої земсти.— Під Перемишлем в понедїлок тягаровий поїзд, що їхав з Хирова, переїхав дорожника. Нещасливий погиб на місци.

† **Помер** Олекса Гвинюк, укінчений правник, дня 7 с. м. в Воскресїнцях, в 28 р. житя.

— **Спека і тучі.** По малій перерві настає в середній Европі на ново спека, що по части і у нас дає ся відчувати. У Відни було в понедїлок з рана о 7 год. 21 і пів степеня тепла в тїни (звичайно буває не більше як 17 степенів), при тім віяв вітер із заходу і небо було захмарене. В полудне випогодило ся і теплота піднесла ся так, що вже о 1 год. було 39 степенів тепла. На улицях зробило ся так парно, що ледви вже можна було видержати. Подібна спека запанувала і в Німеччині.

Прагу навістила в недїлю вечером страшна туча з градом і наробила величезної шкоди. В публичних городах буря повиривала з корінєм столїтні дерева а громи в многих місцях наробили великої шкоди. В міскім заведеню купелевім в Сміхові розірвав вихор відділ призначений на ґардеробу для мужчин і женщин

гостинниць, що своїми величезними лїхтарнями, зелїзними верандами, ріжнобарвними ґазовими лямпами, магоньовими дверми і гордими золотими написами викликували здивоване у Томи; для прочих Кавгільців не було то нїчо нового. Зі збоча, що припирало до Томового города, зробили публичний парк: під трепетою, де Том зломив був собі ногу, стояла лавочка а коло неї зелїзний кіш, до котрого скидали папір, в котрім був завинений хліб з мясом та шкірки з помаранч. Лиху дорогу коло дому поширили, висипали рінню і гладко привалкували, по обох боках дороги пороблено тротоари, виложені плитами і поуставлювано лїхтарні задля ощадности досить далеко одна від другої. — Я не був нїколи в Льондонї — говорив Том бувало — але більшого пороху не може й там бути. Задля того, що до Томового обійстя припирав парк і потічок недалеко робив багно заросле шуваром і очеретом, позістало оно ще довший час таке як на селї: звесни щебетали там соловейки а на деревах кукала зазуля.

Нараз все змінило ся. Громада відступила парк, котрого ґрунт став тепер дуже дорогий, якомусь парцеляцийному товариству. Зрубано богато дерев, вузкі гори з поломаної цегли, тинку і подертих тапет понаставлювано на луках, а робітники чобітьми розмішували землю так, що з неї по дощи робило ся чорне багно; довгі паркани з яскравими плякатами робили сю пустиню ще поганїйшою. Нинї було видко якесь вязанє з бальків, насипане на купу камінє, глиняні і зелїзні рури а небавком стояли там готові будівлї, одна як друга, як тоті ляльчині доми повирізувані у фабрицї всї однаково і так помальовані всї однаково тою самою фарбою. Хороші, хоч ще зрідка засаджені городці вкривали пустару; багно по части засипано, а з другої єго части зробили круглий, вицементований ставок, обведений зелїзною решіткою, по середині котрого зробили островець з печерою та засадили на нїм кілька верб. На горбі виросла нова церква та в сьвідомости своїх блискучих нових, червоних і жовтих поливаних дахівок споглядала гордо на сірий прочитаном зарослий вершок вежі і старої церкви.

В Томовім підприємстві числили тепер на фунти не на шілїнґи, але то єго вже не тішило. Порох і саджа змусили єго залишити управу поодиноких чутливих ростин, що були доси єго гордостию; соловейки вже не щебетали, зато було чути кукане як лїто так зима, що удавала хрипливим голосом якась папуга, завішена в клїтці у вікнї сусїдского дому.

Ще скорше як Кавгіль підсував ся до Льондону, ширило ся море домів в Льондонї в сторону як до Кавгіль. Коли Том вже був посивів, дорога до Льондону ішла вже не через луки та хащі, але помежи домами, домами домами і домами. Дорогу попри Томів ґрунт називали все ще „глодовою стежкою" але з глоду не було там вже й слїду; посеред нових будинків, що по части вже досить знищені виглядали, стояла сїльска хата Томи з порослою мохом кришею як той останок з давних часів. По бруку гуркотїли омнібуси, відтак настали самоїзди, що сопіли і лускали; наконець покладено шини, позакопувано високі стовпи, позавішувано дроти і величезні жовті вози зачали їздити попри хату, котра давнїйше лиш рідко коли бачила драбинастий віз селянина. Коли від переїзджаючого тяжкого мотора хата затрясла ся і забренїли вікна, або коли сильний гуркіт електричних возів розбудив Тома зі сну, то він лиш зітхнув важко кажучи: Я ще нїколи не ходив до Льондону, але більшого скандалу і там не може бути.

Томове волосе стало таке біле як листочки цьвіту єго нарцизів. Єму давали за єго ґрунт так величезні суми що аж дивно, але для єго спадкоємців, двох подальших свояків, лишало ся ще досить часу продавати хату. Єму приходило ся вже тяжко ходити на кулях по городі; сидів отже тихонько на сонци, водив утомленими очима по грядках, задрімав, а єму снило ся, що громадка веселих молодих людий співаючи ішла стежкою попри глід, рвала зацвилі галузки і закосичувала собі капелюхи. Коли пробудив ся, зміркував, що той спів походив з фоноґрафу.

Одного дня зайшли до Тома якийсь пан і якась пані очевидно якісь молоді супруги, що вибрали ся в повесїльну подорож; їх звабив туди корчик пишних рож, який добачили крізь дверцї від города. Помічники порали ся позаду в городї около ставленя теплівні, длятого Том сам понатинав чужинцям цьвітів. Чужинці були молоді і щасливі; з виразами радости оглядали они ідилїчну хату і розмавляли ввічливо зі старим чоловічком.

„Я ще нїколи не ходив до Льондону, але..." зачав Том говорити після свого звичаю. Пані здивована перебила єму усьміхаючись: Що ви се кажете: ви ще нїколи до Льондону не ходили? Прецї ви мешкаєте в Льондонї! Там то треба їхати цїлої пів години, щоби видобути ся з тих страшних домів! — То правда — сказав Том і сїв собі на лавку. А за обійстєм туркотів якийсь мотор, свистала свиставка якоїсь фабрики, в сусїднім домі хтось вигравав скалї, на подвірю верещали дїти а поза тими поодинокими голосами чути було, як шумів і гудів глухий звук великого міста. — То правда — замуркотів Том ніби сам до себе — я ще нїколи не ходив до Льондону, але Льондон прийшов до мене.

(Дальше буде).

та кинув его у Велтаву. Між особами, що якраз купали ся, настав переполох, бо їх одїнє поплило з водою. Пятьдесять осіб лишило ся без одїня і треба було приносити для них нове з дому. В кількох місцевостях коло Праги позривало дахи з домів.

Страшна туча була також в місті Кобурзї, де грім убив четверо людий на місци а одного чоловіка поразив тяжко.

— **Жертви на цїли Р. Т. П.** в місяци червни і часть в липни зложили в коронах слїдуючі Добродії: о. Ник. Анастазиєвский, Побереже 4, Ів. Сторожук, Лїщовате 0·20, Мих. Дворжан, Лїщовате 0·90, о. Моровик, Йорданів 1, Н. Кулинич, Камінка лїсна 1, Евг. Лукамевска, Домброва 2, З. Лавринівна, Капустинцї 1, Дам. Вовк, Поля 1, Дм. Батюк, Завадів 1, Юрій Тринчук, Рожиські 4, о. Ів. Лиско, Микулинцї 0·50, Мих. Семенків, Дембе 1, о. А. Твердохліб, Олешицї 1, Ів. Тустакевич, Вістрє 2, др. Ів. Демянчук 8·20, Гр. Томич, Відень 1·30, о. А. Лотоцкий, Тростянець 2, Телїшевска, Вібрка 3, Л. Осадера, Львів 0·40, др. Н. Н. 0·20, О. К. 0·50, С. Горбачевский, Львів 1, о. Ст. Кишик, Опака, збірка 4·50, Йосиф Цьонка, Клепарів 0·50, Тов. Руска Бесїда Отинія 0·92, Парохіяне Сурохова і Собятина, збірка 10·51, Н. Тичковский, Ягольниця 1, Богдан Карневич, Лежайск 0·50, о. В. Нибилович, Перегінько 8, Ів. Шуховский, Миколаїв 1, Через філїю Р. Т. П. в Тернополи: Іл. Брикевич 2, Ів. Боднар 1, Генр. Топольницка 2, Вікт. Петрикевич 0·30, о. П. Патрило 0·50, Філїя Р. Т. П. в Калуши з пушки 3·63, Теод. Калиневич, Руда сіл. 2, Павло Медвідь, Радомишль 1, Юл. Назаревич, Чистогорб 1, Школа і мочарня Витвиця 1, Українські богослови, Перемишль 4, М. Гнатишак, Болшівцї 0·40. За ті жертви Спаси Біг і просимо на дальше памятати про рідні школи Руск. Тов. педаґоґічного.

— **Облаву на великі розміри** устроїла сими днями берлиньска полїция. Жителї сільця Ціґенгальс над Кросіньским озером в Прусах віднаймають вже від многих лїт свої скромні хати берлиньским лїтникам. З часом однак дійшло до того, що в сїм сільци, положенім з боку від гостинця, почали з'їздити ся на лїтний відпочинок самі берлиньскі злочинцї.

Кілька днів тому назад дістала полїция в Ніксдорфі під Берлином листи від нареченої одного із злочинців, що вкрадені недавно тому дорогоцїнности в Берлинї знаходять ся в переховку у одного із укривачів, котрий перебуває тепер на лїтнім відпочинку в Ціґенгальс. Полїция постановила длятого устроїти велику облаву на злочинцїв в згаданім селї. Отже вислано 106 аґентів полїцийних, узброєних в револьвери і муніцию.

В пятницю вечером минулого тиждня вибрали ся ті аґенти в дорогу до послїдної стациї перед Ціґенгальс і там подїлились на менші громадки та співаючи по дорозї пустились ріжними дорогами до села. Ніхто не гадав, що ті співаки то аґенти полїцийні. В лїсї коло Кросіньского озера зійшли ся знов всї разом і побули там кілька годин. Около четвертої години рано прибули ще замовлені вечером передтим моторові лодки. Пів до 5 рано пустив ся цїлий відділ до села і підчас коли одні аґенти обсадили всї входи до села і не впускали анї не випускали нікого, президент полїциї і 70 мужа почали в цїлім селї робити ревізию. Всїх лїтних гостий, котрі не могли виказати ся, хто они і звідки, арештовано і відведено під ескортою на лодки на озері. О 7 год. закінчили ся ревізиї і арештована, річи знайдені, спаковано до куфра і 13 арештованих відставлено до Берлина. Показало ся однак, що облава була безуспішна. Арештовані були то знані добре полїциї всїлякі злочинцї, котрих фотоґрафії знаходять ся навіть в полїцийнім альбумі, але всї они не допустили ся в послїдних часах нїякого злочину і всїх треба було длятого випустити.

— **Арґентиньске мясо.** Депеша з Альмериї доносить, що пароплав Австро-Амерікани „Атлянта", на який наладовано 3321 передних а 3322 задних чверток мороженого волового мяса, 5. с. м. виїхав з Альмериї а 10. с. м. прибуде до Триєсту. Продаж арґентиньского мяса в послїднім часї тому в Триєстї як і у Відни сильно збільшила ся. Холодня в Триєстї вже зовсїм вичерпана. У Відни також ледви вистане мясо до приходу пароплава „Атлянта". Привіз мороженого і холодженого арґентиньского мяса до Анґлїї був в послїдних часах особливо сильний. В часї від 14. до 27 липня с. р. привезено до Анґлїї 141.500 чверток баранини, 49.500 ягнятини, 102.892 воловних морожених чверток, а 84.538 холоджених чверток. Наслїдком збільшеного привозу було знижене цїни арґентиньского мяса в Анґлїї.

Телеґрами.

Сараєво 9 серпня. Вибух тут огонь. Жертвою полуміни стались 3 доми і кільканайцять стаен; 16 коний згоріло.

Льондон 9 серпня. Палата льордів ухвалила внесене в справі вотум недовіря для правительства 282 голосами против 68. — Палата послів відкинула поправку палати льордів до предложеня фінансового 291 голосами против 146 а поправку льорда Лендсдавна 321 голосами против 215. Остаточне порішене наступить мабуть в четвер.

Петербург 9 серпня. Оден з професорів лїкарского інститута вислав до міністерства просьвіти просьбу о вияснене, чи можна приймати на ново видалені слухачки. Відповіли єму, що слухачки видалили на то, щоби були видалені.

Петербург 9 серпня. „Сьвет" звертає увагу на занадто велике число Японців, перебуваючих постійно в надневскій столици.

Петербург 9 серпня. Нота вислана недавно тому Анґлїєю і Росиєю до перского правительства відносила ся до постановленя тих держав здержати ся від всякого вмішуваня ся до подій викликаних поворотом попередного шаха. Рівночасно оба правительства признали право перского правительства до здержаня виплати пенсиї бувшому шахови.

Цетинє 9 серпня. З урядового жерела доносять, що вість, подана в „Voss. Ztg.", мов би то міністер війни Юрович був усунений на жадане Росиї і долучене до тої вісти оповіданє єсть безосновне.

Цїна збіжа у Львові.

дня 8-го серпня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·53	до	11·54
Жито	7·30	„	7·50
Овес	8·40	„	8·60
Ячмінь пашний	7·50	„	8·—
Ячмінь броварний	8·30	„	9·50
Ріпак	13·—	„	13 25
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·30	„	13·—
Вика	10·—	„	10 50
Бобик	8·20	„	8·50
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	85·—	„	105·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	45·—	„	55·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{\underline{22}}$, 5$^{\underline{50}}$, 7^{30}, **9**, 10^{15}, 1^{30}, **2**, 5·48, 7$^{\underline{15}}$†) **8**·$\underline{25}$, 9$^{\underline{50}}$.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10$^{\underline{10}}$†), 10$^{\underline{30}}$.
†) з Красного.

З Черновець: 12$^{\underline{05}}$, 5$^{\underline{45}}$†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52 **6**$^{\underline{26}}$, 9$^{\underline{34}}$
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·$\underline{45}$, 10·$\underline{19}$ §), 11·$\underline{00}$.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·$\underline{00}$.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·$\underline{00}$.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·$\underline{20}$.

З Стоянова: 10·04, 6·$\underline{30}$.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·$\underline{13}$, 9·$\underline{52}$†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·$\underline{24}$*), 9·$\underline{57}$, 12·$\underline{00}$§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·$\underline{11}$.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·$\underline{08}$*), 9·41, 11·$\underline{44}$§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·$\underline{35}$, 3·$\underline{40}$, **8**·22, 8·45, **2**·30§), **2**·45, 3·50*), 5·46†), 6·$\underline{05}$, **7**·$\underline{00}$, 7·$\underline{30}$, 11·$\underline{10}$.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2**·18, 8·$\underline{46}$, 11·$\underline{13}$.
†) до Красного.

До Черновець: **2**·$\underline{50}$, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·20, 3·05*), 6·$\underline{29}$†), 10·$\underline{48}$.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·$\underline{50}$, 11·$\underline{25}$.
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·$\underline{40}$.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·$\underline{49}$, 11·$\underline{35}$*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6$\underline{00}$.

До Підгаєць: 5·$\underline{58}$, 6·$\underline{16}$.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·$\underline{09}$, 11·$\underline{33}$.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·$\underline{30}$, 10·$\underline{40}$§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·$\underline{51}$, 10·$\underline{59}$§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).